



UNIVERSITÄTS-  
BIBLIOTHEK  
PADERBORN

## Universitätsbibliothek Paderborn

**Floremundi Raemundi V. Cl. Olim Consiliarii Regis  
Galliarvm Ex Calviniano Catholici Synopsis Omnium hujus  
temporis Controversiarum tam inter Lutheranos,  
Calvinistas quam alios plurimos. Sive Historia ...**

**Raemond, Florimond de**

**Coloniae Agrippinae, 1655**

caput quintum. Quomodo Calvinus Ecclesiam instituerit, capite  
destitutam: & tam nomina quam munera Episcoporum & Presbyterorum  
ex ea profligarit.

**urn:nbn:de:hbz:466:1-10880**

stantes, quemadmodum Judæi Agnum Paschalem? Quia in nostræ Eucharistiæ perceptione, quæ aperiendæ sunt fores animarum nostrarum ad recipiendum antidotum mortis & peccati, Catholici in genua procumbunt, ut & Lutherani. Cur ad mensam istam nonnunquam acceditis, iam pastis? Quia magnum peccatum est Catholicis, Communionem recipere non ieiunos. Vidi aliquando Reformatæ Ecclesiæ homines ad S. Macarij sanum concionis audiendæ gratia proficiscentes qui medio itinere, in cauponam deflecterent, ubi sumpto cibo, alacrius deinde pergebant ad celebrandam cœnam, ad manducandum corpus Domini, quod in ipsos per canalem velut descendit & distillat, ut Calvinus loquitur. Verum esse quod dico, plures præter me testantur. Non me latet esse temperatioribus quosdam, qui damnant istam ingluviem, sed peccatum esse, paulum panis & vini sumere, nemo dicit. Idque propterea, quod hoc Scriptura non prohibeat. Quemadmodum ne hoc quidem, à prandio Cœnam celebrare, ut infra à me dicitur, quum ordinem quem in Cœna observant, describimus. Videte quid dicat Augustinus: *Placuisse nimirum Spiritui sancto, ut propter honorem & reverentiam tanti Sacramenti ante omnem quemcumque cibum corpus Domini nostri Christianorum ora ingrediatur. Sæctus hic Episcopus à maioribus suis id acceperat, illi à Tertulliano; (a) & hic ab Apostolis. En Traditionem Apostolicam. Quod si omnino imitari quod Dominus fecit, velletis, accumbentes deberetis panem sumere, quod Belgæ & Scoti faciunt. Alij aliorum deberetis pedes lavare, quod discrete Dominus præcepit, dicens: Si ego lavi pedes vestros, Dominus & magister, & vos debetis alter alterius lavare pedes. Sane in Ecclesia Catholica & Episcopi & Monachi morem hunc observant. Episcopus, immo & summus Pontifex, pauperum lavat pedes, & Monachorum is, quem Gardianum seu Abbatem appellant, die Jovis in septimana sancta, quem ritum vos ridetis: at primi Christiani omnes eum servarunt. Observanda est autem prudentia Ecclesiæ Dei in hoc, quod quum lotionem illam multi pro baptismo interpretarentur, populo ea interdixit, ut videre est apud D. Augustinum. Ex quo satis iam apparet cæcitas vestra, qui ab eo, quod bonum & sanctum est, non aliam ob causam abhoretis, quam quia id in Ecclesia Catholica receptum est, aut quia Pagani, doctrinæ traditionisque Judæorum plagiarij, eo sint usi. Quæ causa est, ob quam Calvinus, vestræ doctrinæ auctor, tā*

nudam eam vobis exhibuerit, ut nulla appareant in ea religionis vestigia. Neque enim instruere eam necessarijs suis ornamentis poterat, nisi à nobis ea mutaretur, quod facere non voluit. Docete orbem Christianum novum aliquem morem, maiore cum ardore, affectu & reverentia precangidandique Deum; & lubenter nos eum amplexuros experiemini. Sed de novo esset vobis nova Ecclesia ædificanda. Nam vestra illa, quam iam aggrediar describere, nihil tale in se habet.

QVOMODO CALVINVS ECCLESIAM instituerit, capite destitutam: & tam nomina quam munera Episcoporum & presbyterorum ex ea profugavit.

## CAPUT V.

## ARGUMENTUM.

- I. Calvinistica Ecclesia sordes & deformitas.
- II. Ecclesia Calvinistica nullum habet caput.
- III. Domus Dei in terris eius quæ in cælis est, similitudinem referre debet.
- IV. Vnitas sine certo capite conservari nequit.
- V. Calvinus Episcoporum & presbyterorum nomina inducit.
- VI. Archiepiscoporum Burgialensium series & successio demonstratiua originis suæ ex Apostolis.
- VII. Beza suismet verbis Ioanni Drueto reditum ad Catholicos aperit.

**Q**uem admodum in scriptis veterum nō possumus sine admiratione legere pulcherrimū illum Ecclesiasticæ Hierarchiæ ordinem, ubi apta quadam omnium regiminum potestatumque connexionē inferiores gradus respondent superioribus, ad summum vsque, supra quem nulla est in hisce sublunarijs alia potestas: Ita ex aduerso fieri non potest, ut quis adspiciat Ecclesiæ Reformatæ quæ dicitur, miserabilem Anarchiam, (quæ, misera, iactat æqualitatem suam, statetā sæpe inæqualem & periculosam, damnatamque ante annos mille ducentos in persona Arrij) quia simul moueatur commiseratione illius confusio-

*a Tertull. ad uxor. li. 2. & decoro. Cypr. l. 2. epi. 3. Greg. Nazian. orat. in Sanct. Bapt.*

nis, quam parens ipsius Calvinus inuexit, qui nixus Echaici illius sententia, affirmantis, primam æquitate esse æqualitatem, non modo Arrianos resuscitauit, sed etiam Viclefistas. Viclefusenim, vt Guilhelmus VVidefortius scribit, quum spe obinendi in Anglia Episcopatus Vigorniensis excidisset, indignatus voluit introducere in Ecclesiam ordinum confusione in exemplo Arrij, quem Augustinus testatur ob similem repulsam, quum non posset ad Episcopatum pervenire, presbyteros æquare Episcopis conatum fuisse. Sed ò miseris! nonne videtis, nullam esse maiorem inæqualitatem, quam servare æqualitatem inter personas inæquales? Quamvis autem passim in Antichristo meo satis ad vivum expresserim omnes partes, & omnia lineamenta novæ istius Ecclesie, & musteæ eius antiquitatis, idemque argumentum lepide admodum tractaverit vir præclarissimus Rebullius, in Salmoneis suis, & libro de schismate: necesse est tamen ut hic quoque, ubi Anatomia faciendæ est Hæreseos, omnia eius membra recolligam, ostendamque ordinem eius & politiam, formamque & Ceremonias eligendorum Ministrorum, Seniorum & Diaconorum, Confessoriorum ac Synodorum Maiestatem, Congregationum sanctitatem & devotionem, & reliquos Religionis illorum actus.

II. Calvinus, quum novam istam Ecclesiam formaret, voluit eam esse corpus cum ceatam capitibus, aut porius sine nullo omnino capite. Nam nullum est caput, ubi plura sunt. Adeo hunc hominem ceperat libertatis & inæqualitatis illius stulta persuasio, ut sola appellatio Capituli visibilis Ecclesie, qua appellatur Pontifex, invisibilis illius Vicarius, stomachum ipsi moveret. Atque ut fucum faceret hominibus, negabat alio capite opus esse, præter solum Christum in cælo regnantem: huic Vicarium in terra adiungere, nihil esse aliud, quam potestate atque auctoritate sua eum spoliare. Parum abest, quin imprudentiæ eum accuset, ob datas D. Petro Claves, ob communicatam eidem potestatem aperiendi & claudendi cælos, & ob iniunctum illi munus pascendi regendique oves ipsius. Nam quale est illud monstrum novum & disforme? An Ecclesia militans quæque non potest esse non visibilis, sine Capite visibili esse poterit. Non magis certe quam navis sine gubernatore.

III. Quod si, ut Astrologorum fert opinio, res terrestres ad regulam circumvolutionemque cæ-

lestium metiendæ sunt, sique, secundum Cabalistarum rationem, inferioris Sanctuarii domus ad exemplum superioris Sanctuarii conformata est, & secundum smaragdinam illam Hermetis tabulam superiora respondet inferioribus, ut quæ contiguo quodam vinculo à Deo coniuncta sunt: Nonne nostrum est ordinem & dignitatem rei exactæ in hisce in terris observare, quum idem fiat à creaturis cælestibus, Angelis scilicet, quorū in novem choros distributa est Hierarchia? Et inter sphaeras quoque cælestes ea quæ infinita est moveretur, & nihil movet infra sese medix moventur à superiore primo mobili, & ipsæ movent inferiores: at supremum Cælum omnia movet, nec à quoquam alio movetur. Eodem modo, si ad inferiores sphaeras descendamus, inter Elementa supremum locum Ignis tenet, medium Aer & Aqua, & Terra extremum infimumque. Homo igitur,

*Cui Deus os sublime dedit, cælumq; tueri  
Iussit, & erectos ad sidera tollere vultus.*

ad sumendum exemplar regiminis actionum humanarum ex hoc divino prototypo, in Cælo admirabilem quandam harmoniam in tanta motuum varietate, dum corpora illa ætherea, planetæ in primis modo sibi appropinquant, modo digrediuntur, modo hoc modo illo aspectu invicem opponuntur agnosceret; in terra vero æqualitatem introducendo, omnia confunderet?

IV. O miserabilem, & indignam novella ecclesia confusionem! An tu in una aliqua pura & integra ecclesia unitatem conformem reperiturum te putas, ubi nullum certum sit caput, à quo illa ducatur ac gubernetur? Quomodo, quæso, populus Christianus & deserta huius Mundi, & tantis tempestatibus infestum mare transire posset, nisi Moysen aliquem haberet cuius ductum sequeretur? Quomodo tanta domus sine apice, sine columis sustentabitur? Quomodo tantum corpus sine capite subsistet? Non magis certè quam Respublica sine Rege aut ullo alio magistratu. Varro & Columella aiunt rem rusticam nequaquam feliciter pcessuram, nisi assidua patris familias rāquā capitis, omnium opera disponentis observantis & regētis, omnesque sua auctoritate in officio continentis, interveniat cura & sollicitudo: & tu Calvine, audebis dicere, tantam tamque late per totum orbem terrarum diffusam Christianorum familiam, in fraterna & perpetua concordia retineri posse, etiam si

R r

capi-

capite ac rectore destituatur, qui ad instar centri sit, ad quod omnes totius peripherias lineæ ducuntur? Memineris porius illius quod Cyprianus eo tempore quo schisma Africanas ecclesias inuast, unitatis perturbatoribus obiecit, esse scilicet in Ecclesia Pontificem qui Iesu Christi obtineat locum cui si omnes uti divino iubentur mandato obediant, nullas in ecclesia turbas, nullas factiones aut scissura fore.

V. Nec vero caput tantum ac supremam potestatem Calvinus, sed ipsa etiam Episcoporum & Presbyterorum nomina ab ecclesia exterminare voluit: quasi de industria omnem ordinem ab Apostolis institutum, (a) & ab eorum successoribus continuo obseruatum, eversurus. Horum enim utrumque & nomen & munus in S. Scriptura reperitur, iisque præcipui Christianæ reipublicæ fundatores ac propugnatores tam in Græca quam Latina Ecclesia, fuisse cõdecorati. Sed capitale quoddam antiquitatis odium Calvinum impulit, ut veteribus his nominibus in mustea illa sua & adhuc spumanti ecclesiali locum esse noluerit. Qui prima Christianæ reipublicæ descriperunt, inter præcipuos Ecclesiæ antistites Episcopos ponunt, qui Latine Inspectores dici possunt; ut quibus non auditorum modo, sed ipsorum etiam Presbyterorum ac Clericorum cura commendata sit. Sic S. Scriptura (b) Episcopo, à Spiritu S. positos esse dicit, ut regerent Ecclesiam Dei quam acquisiuit sanguine suo. In Ecclesia etiam Presbyteri sunt qui apud diuinam clementiam, ut S. Hieronymus (c) loquitur, Legatorum munere funguntur, & humani generis causam agunt. Quod quidem nomen multo maius quidam dignius sonat quam illa SENIORUM à Calvinistis ei succenturiata vox. Quamvis autem nomen hoc cum Episcoporum, uti & Apostolorum nomine promiscue aliquando usurpatum fuerit; munera nihilominus & dignitates semper distinctæ manserunt, Episcopis super Presbyteros, non minus quam Aaron super Levitas dignitatis prærogatiuam obtinentibus (d) Et sicut Episcopi Apostolis, sic Presbyteri septuaginta illis discipulis successerunt. *Quomodo fieri potest, inquit Epiphanius, f) ut Episcopi & Presbyteri aequalis sint? quum Episcoporum ordo, Patrum Ecclesia sit parens: Presbyterorum quidem ordo Patres nõ generat, sed filios Ecclesie, per aquam regenerationis. Nemo nisi omnis antiquitatis imperitissimus negabit, secundum Apostolos semper ab Episcopis Ecclesiam fuisse gubernatam, eosdemque duces gregis Christiani, & o-*

vilis Pastores fuisse. Sanctus Dionysius Areopagita inquit, Episcopis præcipuum gubernandæ Ecclesiæ munus diuina lege fuisse commendatum. Iusti vero confusæ æqualitatis & inæqualis confusio- nis auctores, qui contrarium affirmant. Sancti Ignatii, (g) S. Cypriani, (h) S. Hieronymi, (i) S. Augustini, (k) S. Epiphani, omniumque aliorum Ecclesiæ Doctorum auctoritate mendacij facile convinci possunt. Sanctos merito dixi, qui tales omnibus sæculis sunt habiti: quum novorum istorum pseudoapostolorum, qui sine ulla legitima vocatione, annunciando non Evangelio, sed mendacis suis se ingerunt, nemo hætenus admirabili Dei providentia, titulo isto fuerit decoratus. Quin & pleræque omnes Christiani orbis ecclesiæ Episcoporum suorum seriè ex Archiuis ostendere possunt: quæ non minima est veræ Ecclesiæ nota.

VI. Quod si Burdigalensium Archiepiscoporum catalogum & successionem scire desideras, eam tibi illa repetit à Francisco Decoubleau de Sourdis, Illustrissimo Cardinali, & religioso Prælato cuius prædecessor fuit Antonius Sanfacus, cui sui decus: inde porro retro ad Ioannem Bellaium Franciscum Maumium, Carolum Gramontium, Ioannem Foxium, Andream Espinæum Arturum Montalban, Blasium Greslæum Petrum Berlandum, Dauide Monferrandum, Franciscum Vrbannum, Eliam Henricum, Bernardum Amanium, Petrum Arnoldum, Bertrandum de Gout, qui postea ad Pontificiam euectus fuit dignitatem. Clemens V. dictus Henricum, Robertum, Simonem, Petrum, Gerardum, Gulielmum, Eliam Bertrandum, Arduinum, Godefridum, Bertrandum, Godefridum, Arnoldum, Amatium, Andronium, Gombaldum, Goffiodum, Frøtarium, Gondegisilum, Bertrandum, Leontium, Cyprianum, Leontium, Gallicerium, Amanum Delphicum, Orientalem, ac tandem ad S. Gilbertum, qui primus post S. Martialem fuit Episcopus, septuagesimo circiter anno post mortem Christi seruatoris. Eodem modo Parisienses ad S. Dionysium, Lugduenses ad S. Photium, Tolosani ad S. Saturnium, Lemonicenses ad S. Martialem, Biturices ad S. Vifnum, Viennenses ad S. Crescentem, Narbonenses ad S. quendam Paullum, Aruerni ad S. Austremonem, Petro-

corij  
 a ad Heb. 13. 11. Act. 20. 28. b Act. 20. c Homil. de Adam & Eva. d Hier. Epist. 85. Matt. 10. Mar. 3. Act. 6. 13. 15. Act. 20. f Epiph. lib. 3. cont. hæres. g ad Phil. li. 4. epi. 9. h li. 3. ep. 9. i ep. 39. k in Psalm. 44. S. Ambros. de dign. sacer. ca. 5.

torij ad S. Frontonem, Sanctones ad S. Eutropium, Turones ad S. Julianum, Cemonanenses ad S. Julianum, Bellouacenses ad S. Lucianum, Senones ad S. Potentianum & Sabianum, Augustodunenses ad S. Andochium, Aginenses ad S. Firmianum (qui & Ambianensis postea fuit Episcopus) per continuam successionem te deducet. (1) Sic Tertullianus hæreticos sui temporis alloquitur. *Edant, inquit, origines ecclesiarum suarum: euoluant ordinem episcoporum suorum, ita per successiones ab initio decurrentem ut primus ille episcopus aliquem ex Apostolis vel Apostolicis viris, qui tamen cum Apostolo perseverauerit, habuerit auctorem & antecessorem. Que vnica probatio ad tuendam veterem nostram possessionem sufficiens est; ut & defectus illæ continuæ successionis, quæ nouella Ecclesia apud se repetiri negare non potest, satis demonstrat, nouam illam esse doctrinam, ac proinde falsam.* Beza antecessorem Caluinum, hic socium nobis Farellum monstrabit. En tibi totam seriem. Sed ô miseram successionem, quæ ad tertium gradum non pertingit! Ac quemadmodum Deus ipsis diabolis quandoque ad ea quæ vult ministris vritur, ac etiam non raro ab ipsorum hæreticorum ore exprimit veritatem. Cuius rei notabilem en tibi historiam, quæ & caput hoc concludam.

VII. Homo quidam honesta familia apud Mediomatricos ortus, hæreseos abreptus torrente, ad Ministerium fuerat adscriptus, & in Germaniam missus: quod ille officium aliquamdiu exercuit, ac quidem in Heluetia eo tempore quo Henricus IV. Galliarum rex, repetito Salasiorum Marchionatu & non reddito, bellum Sabaudio intulit. Hominis huius operam quum Sillerius, vir tam literis quam multarum rerum experientia ac prudentia instructissimus, commodam sibi atque vtilem fore existimaret. Genenam eum misit: quo ille profectus, Bezam, apud quem diuernerat, pro more suo ad populum phaleras iacentem, diligenter audiebat. Quodam die quum Beza textum ex cap. A& Apostolorum de S. Stephano explicaret, & Catholicæ Ecclesiæ latifus dia cum parui sui gregis, ut eam in Præfatione Psalmodiæ Beza Maroticæ appellat, angusta corte compararet, tandem ad Apostolorum successionem delapsus, inquit: *Quod si aduersarij rogent, ubi sit apud nos illa successio & S. Petri sedes? Mittamus omnino hæc questionem, quum negare non possimus, personalem hanc successionem velut, de manu in manum traditam penes Papistas esse.* Paulo post ad Bezam reuertitur Minister ille, ut

& alij pensionarij. *Ecquid noui haberet rogatus? Mirabile quid, inquit ille. Tum Beza. Quidnam? aut à quo? Tum ille. Certè à te ipso domine. Dixisti enim Apostolicam successionem penes Papistas esse, in dæ à S. Petro ad hæc vsque tempora continuato ordine. Quod si ita est ergo nos sumus schismatici. Ibi Beza. Habent illi, inquit, successionem personalem, nos vero doctrinam. Quomodo vero, aiebat Minister, personalis successio à doctrina separari possit? ubi ergo illa capita sunt in quibus hæc doctrina residet? quinam illi erunt Pastores ad ouile legitime vocati? Tandem abrupto sermone, ne circumstantes offenderentur, bonus ille vir probe omnibus trutinatis ad Sillerium reuersus, animi sui scrupulum ei exposuit, Luteriamque primum ad Pontificis Legatum Cardinalem Florentiam, ac demum Anno M. DC. Romam profectus, à S. D. N. Clemente VIII. Pontifice, cum septuaginta sex alijs, ad Catholicæ Ecclesiæ communionem receptus fuit, tandem vero in Vasconiam venit, quod patrium solum ei interdictum esset: qui mihi ipse conuersionis suæ, cuius prima fundamenta ipse Beza iecerat, historiam narrauit.*

## DE MINISTRIS, EORUM NOMINIS origine, receptione, & officio.

### CAPVT VI.

#### ARGUMENTUM.

- I. *Calvinus misso Episcopi nomine, Ministri nomen retinuit.*
- II. *Nominis eius origo.*
- III. *Verba Beza ad Lansaci toparcham.*
- IV. *Caluinistica Ecclesia nullos agnoscit Doctores.*
- V. *De Ministris: quorum officium in veteri Ecclesia fuit famulari, in noua, regere ac gubernare.*
- VI. *Quomodo Ministri recipiantur, nescit eis Latini textum allegare, eorumque ars præcipua, Institutio, Salarium.*
- VII. *Quo loco monachi excucullati apud Calvinistas habeantur.*
- VIII. *De manuum impositione.*

I. **E**quidem quando mecum considero, quod nouæ ille Ecclesiæ architectus, repudiato  
 Rt 2 Episcopi  
 1 Vide Galliam Christianam.